

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De progressu in virtutibus curando, & in quo ille situs sit. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78809](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78809)

iusionem Patris spiritualis: propterea & maiorem gloriam alii habet. Quapropter, o fili, bona est obedientia, quae propter Deum fit. Intendite ergo, filij, virtutis huius aliquod ex parte vestigium. Obedientia salus est omnium fidelium. Obedientia genitrix est omnium virtutum. Obedientia regni caelorum inuentrix est. Obedientia caelos aperiens, & homines de terra eleuans est. Obedientia cohabitatrix Angelorum est. Obedientia Sanctorum omnium cibus est. Ex hac enim ablactati sunt, & per hanc ad perfectionem venerunt.

Da igitur operam, vt in obediendo iuxta Regularum praescriptum, anima tua se perfecte morigeram Sponso suo caelesti exhibeat, dum tibi aliquid per suos Vicarios, & veluti Legatos faciendum vel fugiendum nuntiat.

CAPVT TERTIVM.

Continet sextum, septimum, & octauum Monita, de progressu in virtutibus curando, & in quo is situs sit.

28. **M**onitum sextum. Quoniam bonae sponse tribus conditionibus supra commemoratis non contentae, vehementer optant, magis ac magis indies, placere sponis suis; magis ac magis ab illis amari: nec hoc tantum, sed etiam ad maiorem sponso commendationem & gloriam, a suis sponis magis ac magis ditari; ideo & tua anima, propter maiorem Dei gloriam, haec ipsa a Sponso suo caelesti debet expetere, postquam se videt magis ei esse adstrictam sancto vinculo votorum, vel bonorum propositorum efficaci voluntate Deo oblatorum. Haec autem omnino assequeris, si seruatis illis, quae supra explicata sunt, serid & constanter curabis, semper in via Diuini seruitij progressum facere, vt praescriptum est Regul. 22. Summarij. Quod sane vehementer Deus desiderat. Nam, vt ait S. Gregorius Nyssenus, *Immutabilis Dei bonitas, animam, quam semel ad participationem vocauit, indies vocat, vt se ipsa maior fiat, & augeatur per eius, quod accepit bonum, maiorem acceptionem eamque, tanquam in scalarum ascensu, per virtutis ascensionem ad fastigium perducit. Propterea, quod cum semel sponsa dixit: Surge, propera, & veni, iterum dixit: Surge, & cum venisset, rursus dixit, Veni. Neque enim ei, qui vere surgit, vnquam deerit, semper surgere; neque ei, qui currit ad Dominum, vnquam consumetur amplum & latum campi spatium ad diuinum cursum conscium. Oportet enim semper surgere & excitari, & per cursum appropinquando, nunquam cessare. Quamobrem, quoties dicit: Surge & veni, toties ad id, quod est melius ascensionem, ea qua deinceps sequuntur, adiciuntur a verbo. Nam qui pulchrum ex pulchro iubet fieri, aperte suggerit illud Apostolicum, iubens eandem imaginem, a gloria transformari in gloriam: adeo vt semper videatur esse gloria, quod accipitur, & quod semper inuenitur: Et licet sit magnum &*

hom. 3. in Cant.

excelsum, credatur esse minus eo quod speratur: sic ergo cum esset columba, quae recte gesserat, nihilominus eam rursus iubet fieri columbam, per transformationem in id, quod est melius.

Monitum septimum. Si quaeras, in quo situs sit progressus iste continuus in via Diuini seruitij: & transformatio in id quod est melius?

Respondeo profectum in virtutibus, situm esse praecipue in his quatuor rebus.

Primo. Si indies minus magis ac magis peccata & imperfectiones.

Secundo. Si coneris indies opera ordinaria, quae facis, facere melius, hoc est, diligentius & feruentius, quam die praeterito.

Tertio. Si efficaci applicatione animi, contenderis indies magis ac magis refranare passionem naturalem, & inclinationes malas, ita vt non tantum te ad peccatum vllum non pertrahant, sed ne quidem valde perturbent, vel inquietum reddant, & ne ita rationem offuscet, vt illa voluntatem valde inclinet ad peccatum.

Quarto. Si indies magis ac magis amaueris Christi crucem, hoc est, omnes illas res, quae tuo amori proprio displicent, vt sunt, mala aliorum de te opinio, calumniae, detractiones, & quauis fama tuae personalis lesio, vel iactura, confusio tui & humilitatio coram aliis; contemptus tui verbis vel factis vel omissionibus rerum speciosarum a tuo amore proprio expetitarum, declaratus: tui non promotio ad loca, ad officia, & gradus speciosos: tui ab occupationibus honorificis degradatio: & his similia, vt sunt incommoditates cubiculi, lecti, victus, aeris, vestium, labores magni, plura simul officia obeunda iniuncta, & omnia paupertatis incommoda, ac morborum vel indispositionum sanitatis, molestiae, vel nullo, vel non sufficienti remedio subleuatae ab iis quibus hoc incumbit.

Qui in his quatuor rebus se exercuerit serid, magnis passibus, & citò ad altissima perueniet, heroicarum virtutum fastigia: habebit enim inter alia bona, a se sublata impedimenta omnia, quae impediunt, & retardant spirituales progressum. Quae admodum graua & rotunda corpora, inquit S. Greg. Nyssenus, si e cacuminibus montium lapsa deorsum fuerint, etsi nullus postea impellat, ipsa tamen per se vehementiore impetu, si nihil impedimento sit, semper deferuntur, quousque ad planicie descendunt: sic anima (cuius natura sursum fertur) terrenis absoluta cupiditatibus, ardentior indies fit velocius, pertransit, ad sublimiora semper descendens. Nam cum nihil sibi sit impedimento, per se ipsam ad naturam boni fertur. Attrahit enim ad se natura ipsius Summi boni omnes, qui ad pulchritudinis eius radios sanis possunt oculis aspicere. Ita fit, vt caelestium desiderio, semper ad maiora, vt Apostolus ait, conseruat, ac semper ad altiora peruolet, iis, quae peracta sunt, robustior facta. Virtutis enim actio nutrit laborem, viresque auget. Quapropter magnus Moyses, cum semel per scalam, in qua Deus in-

lib. de vita Moys.

Gen. 18.

inni-

